

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 50. Juliani Exequiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 363.

§. L.

Juliani Exequiæ.

Am. XXIII. Procopius Julianum sanguinis propin-
cap. 2. & XXV. c. 6. quitate contingebat, partis copiarum
9. Dux, cui Jovianus, ut defuncti corpus
Tarsum in Ciliciam deduceret, in man-
datis dedit, quippe ibi Julianus sibi se-
Philostorg. VIII. c. 1. pulturn locum delegerat. Sepultus est
Greg. Naz. or. 4. p. 120. prope urbem e regione Sepulchro Maxi-
mini Dajæ adversa, Persecutorum ultimi,
ita ut sola via publica intercederet, quod
tamen casu, non consilio factum. Funus
Gentilium more, sed paucis cæremoniis
depositum. Mortuum in Deorum nu-
merum retulerunt, & templum non pro-
cul ab ejus sepulchro consecrarunt. Non
Lib. or. 10. p. 330. 331. nullæ urbes imaginem ejus, inter sua Ido-
la collocatam, simili honore colebant, &
vota ferebant. Parum absuit, ut quis-
quam eorum, qui ejus mortem nuntia-
runt, lapidibus fuerit obrutus, quod blas-
Id. orat. 9. p. 259. phemiam in Deum immortalem diceret.
Hæc referente Libanio accepimus, qui
or. 9. & 10. p. 327. duas in obitum Juliani orationes compo-
suit; prima brevis est declamatio, qua
tanti viri casum Philosophiæ, & Idolola-
triæ longe tristissimum deplorat; altera
est proluxa, & funebris, per otium con-
cinnata, & post menses decem, & octo
pronuntiata.

Quo

Quo tristiores fuere Gentiles Juliani morte, eo major lætitia Christianos omnes refecit; hanc in rem Gentilium aliquis non inepte ludens, dixit: *qua fronte Christiani affirmant, Deum suum esse injuriarum patientem? imo! nemo promptius, nemo terribilius, quam ipsorum Deus, hostibus suis irascitur; in Juliano nec uno momento temporis vindictam distulit.* Ubi Antiochiæ de Juliani morte relatum est, sponte omnes dies festos agere, & in lætitiâ effundi cœpere. Lætantium voces non tantum in Ecclesiis, & Martyrum oratoriis resonabant, sed etiam in Theatris clamabat populus: *jam quid sunt oracula tua, stulte Maxime! nisi putida mendacia? Deus vicit, & Christus ejus!* multo magis vero Juliani memoria omnibus execrationi fuit, postquam in Palatio ejus Antiocheno arcæ calvariis plenæ, & putei cadaveribus repleti, inventi sunt.

§. LI.

S. Gregorii Nazianzeni sermo in Julianum.

In communi lætitiâ S. Gregorius Nazianzenus orationes duas composuit, ut afflictos consolaretur, & pusillanimes, quibus prosperitas impiorum scandalo erat, confirmaret; Julianum vivis coloribus depingit, & in laudes Christianæ Religionis